

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at „den gamle Skrædermester“, som det ærede Medlem siger, paastaar, at han har Ret til Pension, det gør Enkefru Handest ikke. Hun faar heller ikke nogen aarlig Understøttelse, men en lille Sum een Gang for alle. Det er noget ganske andet.

Alfred Christensen: Hvis jeg kan hjælpe den gamle Skrædermester til Statsunderstøttelse ved her paa Stedet at give Afkald paa den ham tilkommende Pension, gør jeg det straks.

Ordføreren (Nørhave): Ved at læse Andragenderne igennem ville ærede Medlemmer forstaa, at der alligevel ikke er saa lidt Forskel paa Andragendet under Nr. 8 og det under Nr. 2. Denne gamle Kvinde, der stadig har været paa Kasernen ved Fælleshusholdningen i Aarhus, er nu bleven afskediget, da man ikke har Brug for hende længere, og hun staar uden noget yderligere Arbejde. Hun har kun 6 Kr. maanedlig for at renholde Officers- og Underofficersstuerne. Men hun har været i Arbejde i Fælleshusholdningen i disse 20 Aar. Den anden er efter de Oplysninger, der ere fremkomne, og efter hvad der er oplyst i Andragendet, kun privat Arbejder. Naturligvis kan det siges, at den førstnævnte kunde frasige sig sin Stilling, hvornaar det skulde være, men jeg synes alligevel, der er stor Forskel paa de to. Og Skrædermesteren har, som den højtærede Minister sagde, selvfølgelig ikke Krav paa Pension. Jeg vil tilraade Folketinget, hvis det ærede Medlem fastholder sin Indstilling, at stemme imod denne og for den af Udvalget stillede.

Alfred Christensen: Af den højtærede Forsvarsministers sidste Udtalelse synes det at fremgaa, at den højtærede Minister svæver i en Vildfarelse, naar Ministeren tror, at Skrædermesteren ved dette Andragende ansøger om Pension eller fordrer Pension. Han fordrer udtrykkelig Opnaaelse af en aarlig Understøttelse. Han har taget sin Afsked i den Tro, at han var pensionsberettiget. Dette er blevet benægtet, og Pensionsspørgsmaalet har han nu slet ikke sin Opmærksomhed henvendt paa. Det, han beder om, er en Understøttelse. Jeg skulde i øvrigt mene, at det er lige saa meget Statsarbejde at virke i 62 Aar som Tilskærer og Besigtigelsesmester i Forplejningskorpset, som det er i 20 Aar at lave Mad til Dragonerne i

Aarhus. I nogle og fyrretyve Aar har denne Mand været fast ansat i Statens Tjeneste og i over 20 Aar derefter været ansat efter Udmeldelse af Byens Magistrat, idet Forplejningskorpset har henvendt sig dertil for at faa sagkyndig Assistance til at besigtige Soldaternes Bukser og Frakker. Det er Statstjeneste, om ellers noget er Statstjeneste.

Jeg vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Ordfører, om der er noget Haab om, at Udvalget vil tage denne Sag op i Tiden fra nu og til 3die Behandling, thi i saa Fald vil jeg tage mit Ændringsforslag tilbage og overlade denne Sag til Udvalgets gode Hjerte. Selv om Udvalget maatte synes, at denne gamle Mand ikke har Krav paa nogen Understøttelse, kunde det dog indstille ham dertil, for at han ikke skal blive misundelig paa den Dame, der har lavet Mad til Dragonerne i 20 Aar.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem (Alfred Christensen) har ikke Ret i sin Paastand nu. Manden søger om en aarlig Understøttelse, og det ærede Medlem begyndte med at anbefale denne Ansøgning ved at sige, at Manden havde Ret til Pension. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, hvorledes man kunde afvise denne Begøring om Pension. Dernæst siger det ærede Medlem, at Manden har været fast ansat i Statens Tjeneste. Det har han aldrig været. Endelig mener det ærede Medlem, at da Manden i de sidste 20 Aar har haft Arbejde i Statens Tjeneste, maa dette berettigede ham til en Understøttelse. Men saa kan jo enhver, der har været udnævnt til et eller andet Hverv, f. Eks. som Vandsynsmand eller et andet Hverv, som han har faaet Diæter for, komme og sige, at han skal have Understøttelse af Statskassen. Nej, denne Mand har absolut ikke noget Krav paa Statskassen, og jeg tror, det ærede Medlem bedre vilde tale hans Sag, om han aabent straks erkendte, at denne Mand intet saadant Krav har. Noget andet er, om man vil give den gamle Mand en Understøttelse, men det kommer ikke Sagen ved, som den foreligger i Øjeblikket. Derom vil jeg hverken udtale mig for eller imod.

Alfred Christensen: Jeg har allerede tidligere erklæret, at naar Manden blot maa have noget Haab om Understøttelse af Statskassen, vil jeg med største Glæde give Afkald paa hans maaske-værende Ret til Pension, da den aldrig bliver effektiv